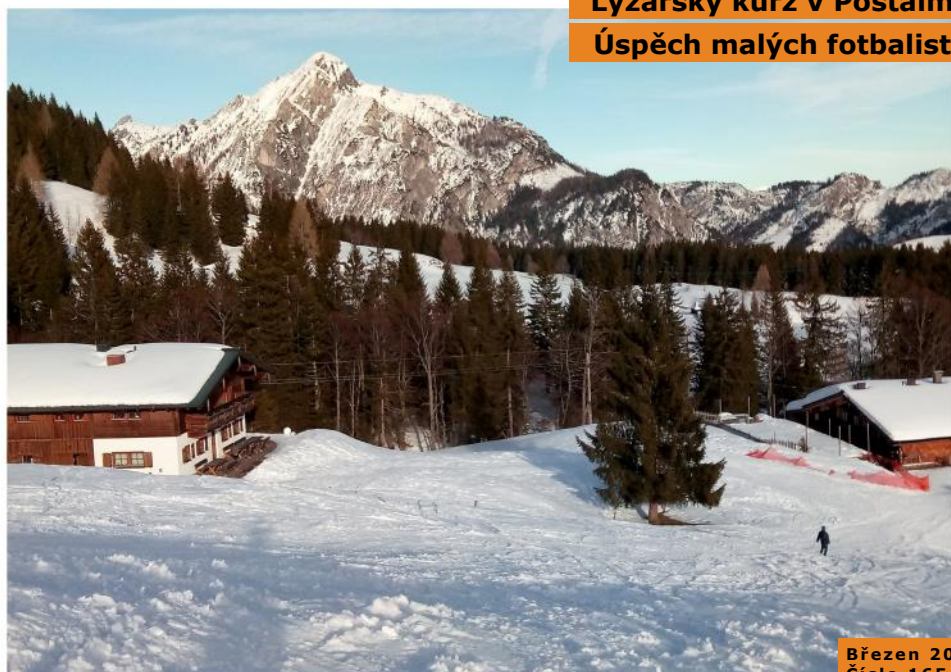

kiwi

Rozhovor s ředitelem školy
Lyžařský kurz v Postalmu
Úspěch malých fotbalistů

Slovo šéfa

Mgr. et Bc. Daniel Kaiser

Milé čtenářky a milí čtenáři,

změny v počasí nám naznačují, že jaro je za dveřmi. Předškoláci se připravují k zápisu do 1. ročníku, někteří do přípravné třídy. Blíží se přijímačky na střední školy. A také dubnový projekt ke Dni Země. Všechny moc prosím, abyste v těchto dnech zbytečně nevstupovali na trávník. Je potřeba mu dát čas, aby se po zimě vzpamatoval a byl

pak pochozí v měsících následujících. Zároveň nebudou poničeny kytky jako krokusy a narcisy, které vyrážejí z trávníku.

V tomto čísle najdete

Slovo šéfa	2
Rozhovor s ředitelem Danielem Kaiserem	3 - 5
Dělá víc než musí	6
Sedmičky na lyžích	6 - 7
Uběhli jsme maraton	8
Dětský fotbalový turnaj	8 - 10
Házenkáři ZŠ Jižní postupují	11 - 12
Záhada hlavolamu v Minoru	13
Kolo tety Berty	14
Noční ZOO	14
Návštěva v ZOO	15
Narozeniny pamětníka a skauta	15
Stephen Hawking	16
A Series of Unfortunate Events	16
English poems	17 - 18
Pohádka paní Zimy	19
Skrývačky	20

Redakce

**Josefína Černovská, Orši Miklósová, Lucie Kyliánová, Marek Chudoba (6. G),
Veronika Dytrychová (7. A), Charlotte Šnorová (7. C), Daniel Pícl (7. B)**

Metodické vedení: Mgr. Blanka Štěrbová, Grafická úprava: Mgr. Jiří Valášek

Všechny obrázky, pokud není uvedeno jinak, jsou vedeny pod licencí Creative Commons.

Rozhovor s ředitelem Danielem Kaiserem

Redakce

NÁRODNÍ OBECNÁ (ZÁKLADNÍ) ŠKOLA SPOŘILOV JIŽNÍ IV. - 90. výročí (1928 - 2018)

Rozhovor redakce Spořilovských novin s ředitelem Mgr. Bc. Danielem Kaiserem u příležitosti 90. výročí založení školy

Letošní školní rok je rokem oslav významného jubilea zahájení činnosti Národní obecné školy na Spořilově.

Jak jste je v září 2017 zahájili a co všechno připravujete v roce 2018?

Posledních pár let zahajujeme školní rok před školou vyvěšením školní vlajky a následně se scházíme se všemi žáky a pedagogy v tělocvičně. Tento školní rok je v pořadí devadesátý, a tak jsme na setkání připomněli stěžejní aktivity. Za sebou máme vánoční koncert, který připravili se svými pedagogy předškoláci a žáci 2. - 4. ročníku. Program byl sestaven z čísel, která připomínala období života naší republiky a školy v průběhu devadesáti let. Pro nový rok 2018 jsme sestavili stolní kalendář doplněný fotkami připomínajícími historii školy a Spořilova.

Školu jste navštěvoval v dětství jako žák, nyní jste po řadu let jejím ředi-

telem.

Můžete si vzpomenout na nějaké zajímavé zážitky strávené ve škole?

Do školy jsem nastupoval v září 1971 do I. D k paní učitelce Králové. V druhém týdnu přišla inspekce, které se nelíbilo, že v každé třídě je jen 24. Třídy byly sloučeny do tří kolektivů po 32 dětech. Od třetího týdne jsem se tak stal žákem I. A u paní učitelky Rádkové. Byli jsme rádi, že nejsme v I. C, která tehdy s paní učitelkou Hřebíčkovou experimentovala s alternativní matematikou - množinami. Ve čtvrté třídě nás měla paní učitelka Březinová. Od 5. ročníku jsme měli za třídní učitelku paní Burešovou až do osmé třídy, kdy většina ze spolužáků odešla na střední školu. Ti, co se nedostali, pokračovali do 9. ročníku. Vzpomínám na některé rituály, které dnes vypadají úsměvně. Na začátku velké přestávky jsme museli otevřít všechna okna, dohlížející pedagog zamkl třídy a všichni se svačinou museli korzovat po chodbě ve směru hodinových ručiček. Na koncích chodeb byly koše, kolem kterých jsme otáčeli směr chůze. Zkuste jít a chodit. Takže jsme neustále přeskakovali plátky salámů, ohryzky, chleby...

Za devadesátileté období činnosti naše škola poskytla dětem základní vzdělání a připravila tisíce spořilovských žáků pro život.

Můžete vyjmenovat některé vynikající osobnosti, které prošly spořilovskou školou a velmi dobře se uplatňují ve společnosti?

Mám radost, že mohu vést školu, která vysílá do světa absolventy, kteří jsou ve zvolených oborech úspěšní. O mnohých se dozvídáme s odstupem času, mnozí zůstávají v pozadí a přitom jsou velmi úspěšnými podnikateli, vědci či umělci. Nelze vyjmenovat všechny. Snažil se o to pan spisovatel Adolf Branald v knize Převleky mého města, snažili se o to pan František Rejl a Dagmar Vernerová v knize Spořilov - Komunita a její osobnosti. Nerad bych na někoho zapomněl. Mezi známé osobnosti naší kultury rozhodně patří naši bývalí žáci - Jiří Suchý, Ivan Vyskočil, bratři Nedvědové, Vojtěch Jiříčka, Jan Stros, Věna Hrdličková a další. Nelze zde vyjmenovat všechny zajímavé osobnosti, které prošly naší školou...

Z jednoduchých počátků školy na Spořilově v malé provizorní dřevěné budově po ukončení stavební čin-

nosti leží dnešní budovy jako součást dokončeného areálu školních a pomocných budov, hřišť a venkovních ploch.

Jak se Vám a Vaším spolupracovníkům daří tento složitý útvar zvládnout v jeden harmonický školský celek?

Školní budovy měly podle původních plánů vypadat trochu jinak. Měl být zachován styl funkcionalismu. Dostavbu staré budovy tehdy zastavila finanční krize třicátých let a následně válka. Postaven byl pouze dřevěný pavilon, který byl stržen v roce 1988. Po válce byla postavena svépomocí „školička“ se dvěma třídami. Podobných staveb byste našli v Praze několik desítek. V pavilonu fungovala na přelomu šedesátých a sedmdesátých let i mateřská škola, dokonce s výukou angličtiny. V roce 1971 tento progresivní prvek byl politickým rozhodnutím ukončen. Na počátku šedesátých let se dostavělo sídliště Spořilov I a vyvstala potřeba nových školních prostor. Byla postavena „nová budova“. V průběhu stavby rozhodl magistrát, že je potřeba postavit tělocvičnu. Hledaly se rezervy, zvolila se jednodušší varianta ploché

střechy místo šikmé a nakonec se postavila i tělocvična. Ne však kvalitně. Špatná statika přiměla Prahu 4 k rozhodnutí tělocvičnu při celkové rekonstrukci školy zbourat a v roce 2007 postavit novou, větší, modernější. Udržovat celý areál v chodu je velmi náročné, ale díky obětavým zaměstnancům, ale i spolupracujícím žákům se to daří.

Rozvoj výuky a výchovy mladé generace na školách postupuje díky rozvoji celé společnosti rychlým tempem kupředu.

Jakou spatřujete budoucí úlohu naší spořilovské školy?

Škola už dávno není tím zprostředkovatelem informací a vědění. Stává se institucí, která spíš pomáhá třídit toky informací, které se na děti valí ze všech stran. Momentálně vnímám roli školy i jako ochránkyně „dětství“. Chceme, aby nebyly děti zbytečně vtahovány do života dospělých dříve, než k tomu dozrají. Měly by si umět hrát, radovat se ze společných zážitků, prožívat úspěchy, překonávat neúspěchy. Zpočátku mají právo na určitou míru bezstarostnosti, postupně nezbyvá

než přebrat zodpovědnost za sebe a své činy. To je může motivovat k učení se novým věcem.

Vstoupili jsme do roku oslav stého výročí vzniku samostatného státu - svobodné a demokratické Československé republiky.

Jak připomenete žákům a jejich rodičům české národní tradice a významné události a jak se budete podílet ve spolupráci se spořilovskými odbojovými a vlasteneckými organizacemi na uspořádání tradičních shromáždění pořádaných na Národním hřbitově?

Letošní rok „osmiček“ dává množství příležitostí k ohlédnutí do historie státu. Nakonec i rok 1928 – rok založení naší školy – do historie patří. V hodinách vlastivědy a dějepisu se s tématem vzniku CSR setkávají, jsou připravovány různé výstavy a akce, kterých se rádi zúčastníme. Historie se musí připomínat, jakmile se na ni zapomeno, může dojít k zbytečnému opakování chyby.

Rozmlouval Vladimír Prchlík

8. 1. 2018

Dělá víc než musí

Daniel Kaiser

Městská část Praha 4 každoročně oceňuje z každé školy jednoho žáka nebo žákyni za to, že dělají víc, než musí. Někdo je výborný sportovec, někdo umělec, jiný se stará o druhé, překonává životní překážky,

pomáhá druhým. Jednotlivé třídy mají možnost navrhnout ze svého kolektivu někoho, kdo dělá víc, než musí. Přípravte jeho prezentaci na maximálně formát A3 do Velikonoc. Po nich bude následovat hlasování ve třídách, o

tom, kdo by měl naši školu reprezentovat. Pan radní pro školství Jaroslav Míth pak ve středu 30. 5. 2018 od 17.30 hodin v historické budově Nuselské radnice slavnostně vyhlásí ty, kteří dělají víc, než musí.

Sedmičky na lyžích

Veronika Dytrychová, 7. A

V týdnu od 5. do 9. března vyrazili žáci 7. ročníku na lyžařský výcvikový kurz (lyžák). Jeli jsme do Rakouského Postalmu, kde je lyžařské středisko. První den nás rozdělili do čtyř družstev, ve kterých jsme celý týden lyžovali. V družstvech jsme měli i několik večerních programů. První den jsme jezdili na kotvě, ale další dny nás vzali i na lanovku. Učili jsme se carving a dělali různá cvičení. Na svah jsme vyráželi dopoledne i odpoledne na několik hodin. Každý večer jsme měli nějaký program. Tvořili jsme projekt o zimních sportech, sledovali jsme film Everest a také jsme si pouštěli videa, jak lyžujeme a říkali jsme si, co musíme zlepšit. Celkově jsme si lyžák užili, i když jsme byli ke konci týdne unavení, ale máme spoustu hezkých zážitků.

Charlotta D. Šnorová, 7. C

V Postalmu jsme byli rozděleni do čtyř družstev podle vý-

konnosti. První den jsme se „rozjezdili“ a pak nás podle jízdy rozdělili do družstev. Vedoucími družstev byli učitelé, kteří s námi přijeli. Paní učitelky Weinholdová a Andrysíková. Pan učitel Brabec a Jiří Chudoba. Vedoucím zájezdu byl pan zástupce Absolon. Při lyžování jsme prováděli i různá cvičení: stáli jsme na jedné lyži, jezdili jsme bez hůlek, sjížděli vytvořený slalom, při carwingu jsme sahalí na sněh a další.

Vedoucí pro nás připravili i tři večerní programy. Dívali jsme se na film, sledovali jsme svoje lyžařské výkony na videu a vysvětlovali jsme si, kde děláme chyby. Vytvářeli jsme projekt na téma Zimní sporty. Ve skupině jsme se rozdělili na tři podskupiny. Každá z nich si vyslechla samostatnou přednášku o některém zimním sportu: snowboardingu, alpském lyžování a klasickém lyžování. Potom se podskupiny sešly dohromady a tvořily výtvarné zpracování přednášek a našich

dojmů.

Laura Popková, 7. A

Celkem nás v Postalmu bylo 49. Vedle jedné ze sjezdovek byl takový tunel s jezdícím pásem. Dole pod pásem se daly půjčit nafukovací kruhy. My jsme si je půjčili a bez lyží jsme po pásu vyjeli nahoru. Potom jsme na kruzích sjeli dolů. Byla to skvělá zábava.

Marie Havelková, 7. A

Ubytování bylo moc hezké, ale na pokoji nás bylo 11. Měli jsme k dispozici jen jednu sprchu, takže to bylo trochu komplikované. Ale jinak jsem si lyžák užila.

Robert Horejš, 7. B

Celý areál Postalmu je v horách, a to ve výšce 1200 – 1600 metrů nad mořem. Bylo tam asi 12 sjezdovek, my jsme jezdili asi na šesti z nich. Příroda je tam nádherná. Bylo hodně přírodního sněhu a dobré počasí.

Uběhli jsme maraton

Andrea Dudrová

Žáci a žákyně 4. K a 4. M v hodinách tělesné výchovy na atletickém oválu rozvíjeli svoji vytrvalost a pravidelně běhali určitý počet kol.

Postupně jsme je sčítali, až

děti dosáhly počtu 373 kol, ke kterým přidaly posledních 46 metrů. Tím celkově odběhly 42 195 m a to je přesně délka maratonského běhu.

„ Když jsme slyšeli, kolik maraton měří metrů, báli jsme

se, že budeme běhat až do jara. Jsme sami překvapeni, jak rychle jsme vše nakonec zvládli.“

F. Čížek, A. Sobotík 4. M; E. Peňafort 4. K

4. M

4. K

Dětský fotbalový turnaj

Daniel Kraft

V měsících únoru a březnu se naše škola opět zapojila do největšího fotbalového turnaje v Praze pro 1. a 2. třídy.

Turnaj je pořádán Pražským fotbalovým svazem a letos se konal již osmý ročník. Turnaj vznikl za hlavním účelem získávání více dětí pro fotbal. Stejně jako další sporty se také fotbal potýká s úbytkem členské základny. Proto je pro tento turnaj důležitá především účast dětí, a to hlavně těch neregistrovaných ve fotbalové asociaci.

Před dvěma roky se naši „elévové“ probojovali až do finále, kde nakonec podlehli základní škole Vinohř, které se další rok podařilo titul obhájit. Za účast ve finále si děti užily skvělé odměny v podobě dresů, a především účasti na prvoligovém zápase Slavia

Praha vs. Dukla Praha, v jehož přestávce si zahráli minireprízu finálového utkání před zhruba osmi tisíci diváky na dukláckém stadionu Na Julisce.

Úvodní kolo

Letošní ročník jsme zahájili 14. února v hale na Pankráci. Jedna škola se nedostavila, a tak namísto dvou skupin po čtyřech vznikla jedna skupina po sedmi týmech a hrálo se systémem „každý s každým“.

Hned v úvodním utkání jsme narazili na silného soupeře ZŠ Jeremenkova, ale dobrým vstupem do zápasu a dvěma rychlými góly jsme získali rozhodující náskok. Soupeř nás ke konci přehrával, ale stačil pouze snížit na 1:2.

Další dva zápasy kluci zvládli

velmi dobře a po vítězstvích 3:0 a 4:0 proti ZŠ Bítovská a ZŠ Zárubova jsme si připsali dalších 6 bodů a pro mě překvapivě jsme se rázem stali jedním z adeptů na vítězství úvodního turnaje.

Čtvrtý zápas byl rozhodující. Čekala nás ZŠ Jílovská, která v té době měla na kontě také 3 vítězství a navíc skóre 11:2. Kluci měli snový vstup do utkání, kdy jsme se dostali do třígólového vedení. Soupeř nás sice v druhé polovině zápasu zatlačil a snížil na 2:3, avšak vyrovnat již nedokázal.

Trochu uspokojení z rozhodujícího souboje jsme vstoupili nemastně neslaně do dalšího utkání proti ZŠ Jana Masaryka. Naštěstí nám stačil jediný gól a vítězství 1:0 pro další zisk tří bodů.

V posledním střetnutí nás čekala ZŠ Botičská, která do té doby prohrála pouze úvodní zápas proti ZŠ Jílovské, takže by nás prohra mohla ještě odsunout na třetí místo a ztratili bychom tím i postup do dalšího kola turnaje.

Chlapci bez vědomí důležitosti tohoto utkání sehráli zápas uvolněně a bojovali o vítězství stejně jako v dalších zápasech. Soubor nakonec skončil remízou 2:2 a my jsme mohli bez jediného porážky slavit vítězství úvodního kola Dětského fotbalového poháru a postup do semifinále společně s druhým v pořadí ZŠ Jílovskou.

Semifinálové kolo

Naše semifinále, jedno ze tří, se konalo pro nás opět v hale TJ Pankrác. Účastnilo se ho 9 družstev. Síla konkurence velmi vzrostla, protože v turnaji zůstalo už pouhých 24 týmů z původních téměř 100 celků.

Školy se rozdělily do tří skupin po třech. V naší skupině jsme se utkali s rivalem

z minulého kola ZŠ Jílovskou a ZŠ Eden z Prahy 10.

Přes velkou snahu našich hráčů a pár šancí jsme Jílovské tentokrát podlehli, konkrétně 0:2. Musím uznat, že soupeř byl lepší.

Kluci se však z první prohry v turnaji oklepali rychle. Proti Edenu zabrali a vítězstvím 3:1 dali naší škole ještě šanci bojovat o postup do celkového finále poháru. Pro tým ZŠ Eden, který ve svých řadách měl také syna známého fotbalisty Milana Baroše, to byl konec myšlenek na postup.

Utvořila se nová skupina šesti škol, které bojovaly o dvě postupová místa. V tomto boji jsme bohužel tahali za nejkratší konec a po několika prohrách jsme se museli spokojit s konečným 6. místem v semifinálovém kole. Ani dvojnásobný vítěz poháru ZŠ Vinoř nedokázala z této těžké skupiny postoupit.

Vítězem našeho semifinále se nakonec stala základní škola Antonína Čermáka. Postup si vybojovala opět druhá ZŠ Jílovská a také třetí ZŠ Novo-

borská.

Sílu naší skupiny ukázalo až následné finálové kolo. Celkovým vítězem se stala ZŠ Jílovská, která si nechala nejlepší výkony na správný moment. Druhá skončila ZŠ Novoborská a bronz brala ZŠ Antonína Čermáka, všechny školy, které postupovaly ze semifinále na Pankrác.

Velmi dobrou úroveň našich hráčů dokládá také to, že jako jedni ze dvou dokázali porazit vítěze turnaje. Navíc byl náš celek z poloviny složen z „nefotbalistů“, což pro zmiňované týmy neplatí.

Všem našim reprezentantům patří veliké uznání za výborné výkony a úchvatnou bojovnost.

Děkuji a gratuluji těmto hráčům:

Sestava: Hrubý Michal (1. Z), Vytiska Teodor (1. Z); Kasal Kryštof (2. U); Karram Vilém, Niederle Martin, Silný Nicolas, Skalkický Lukáš, Trhoň Ondřej, Zajíc Josef (2. T); Kohák Ondřej (2. S)

Házenkáři ZŠ Jižní postupují

Žáci šestého a sedmého ročníku úspěšně absolvovali oblastní kolo v házené základních škol, které se konalo 12. března ve sportovní hale TJ JM Chodov. Ve třech utkáních naši hráči přesvědčivě zvítězili a získali právo reprezentovat městskou část Praha 4 v pražském finále. Tým se opíral o skvělé výkony tria Hančl, Barták, Andel, kteří hrají házenou právě za TJ JM Chodov. V

brance podali dobré výkony Plotnikov i Trčka. Příjemně překvapili neházenkáři Kopřiva a Kubíček. Každým utkáním tým hrál lépe, a tak ani v pražském finále není bez šance na úspěch. Budeme držet pěsti!

Výsledky:

ZŠ Jižní - ZŠ Na Líše 12:5

ZŠ Jižní - ZŠ Plamínkové 12:3

ZŠ Jižní - ZŠ Jílovská 13:8

Sestava:

Hančl, Barták, Andel, Červenka, Vinař, Kopřiva A., Kopřiva D., Plotnikov, Trčka, Rychmach, Kubíček, Čížkovský

Trenér: A. Pokorný

Záhada hlavolamu v Minoru

Datli & Daniela Kaudersová

Na Druhé straně se na prýskané zdi objevila tajemná kresba znázorňující hlavolam. Kdo ji tam nakreslil a proč? Rychlé šípy se odhodlají překročit Rozdělovací třídu a vydat se do tajemných Stínadel, aby této záhadě přišly na kloub. Co se tam asi dozví?... Kdo byl tajemný Jan Tleskač? Podaří se Rychlým šípům získat plány k jeho podivuhodnému vynálezu? Odhalí totožnost záhadné postavy s maskou? A kdo bude zvolen Velkým Vontem?...

Z divadelního programu

V úterý 6. března vyrazili všichni šestáci do divadla Minor na Záhadu hlavolamu. Je to nové představení, takže jsme ho za naší školu „odzkoušeli.“ A opět jsme nebyli zklamáni. Datli ho pro

vás zhodnotili:

Divadlo se mi líbilo svou kreativitou a nápaditostí.

Líbilo se mi to už jen proto, jak na malém prostoru dovedli zahrát takřka celý příběh Záhady hlavolamu. Parkour byl bezva.

Divadlo se mi líbilo, protože bylo zábavné a napínavé. Určitě bych se šel podívat znova.

Líbilo se mi to, protože to bylo zvláštní a zapojili do hry i diváky.

Líbilo se mi, že chodili mezi diváky.

Líbilo se mi to, protože tam byly dobře udělané technické efekty, byla tam živá hudba a parkourista, který se líbil všem. Jediné, co se mi nelíbí-

lo, byla disco koule, která nám svítila do očí.

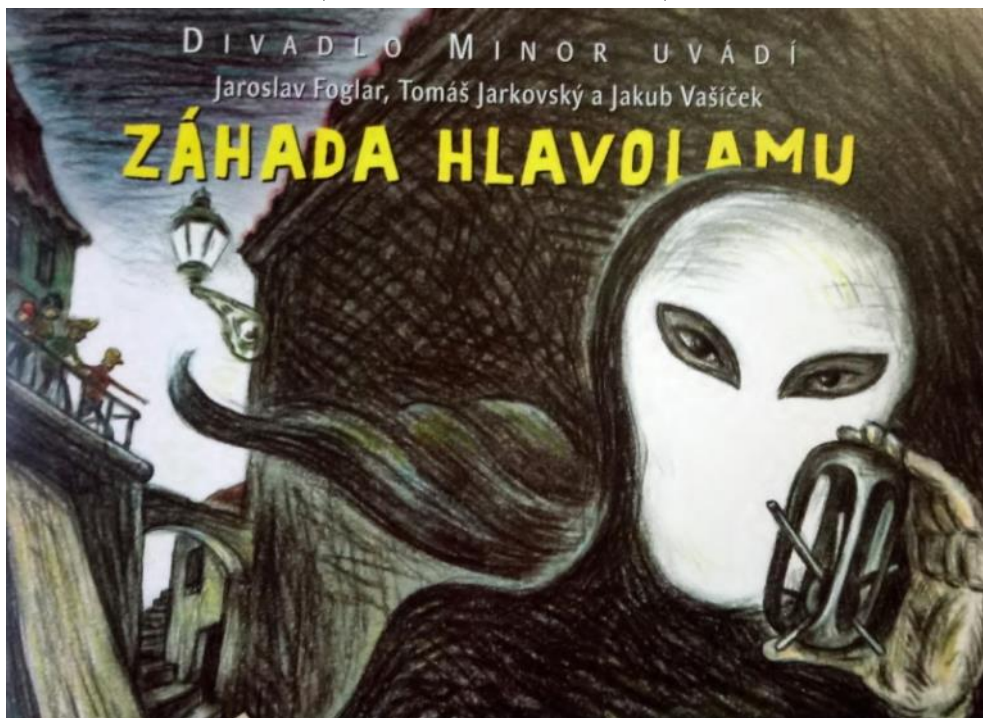
Občas jsem se lekla.

Do hry zakomponovali i novodobé věci, i když je to starší příběh.

Divadlo se mi hodně líbilo díky zapojení parkouru, živé hudbě a speciálním efektům, jako byly jiskry nebo lehká pyrotechnika. Rozhodně bych každému doporučil se na divadlo kouknout i kvůli zapojování publika.

Nejvíc se mi líbila honička se Širokem, nikdy jsem také neviděla živého psa na jevišti.

Líbila se mi ochota herců, protože na konci představení jeden z herců (parkourista) skočil backflip, který jsme si všichni přáli.

Divadlo Kolo tety Berty

Václav Brábek (3. R)

Se třídou jsme byli v Muzeu Policie. Byli jsme tam v divadle. Představení se jmenovalo Kolo tety Berty.

V nemocnici U Bílé paní jsme potkali pana školníka, který se srazil s neopatrným řidičem na kole. Poté přišel do

ordinace pan doktor a zeptal se pana školníka, jestli je mu již trochu lépe. To se ví, že panu školníkovi bylo lépe. Ale, bohužel, v nemocnici si ještě pobude několik dní. Poté do nemocnice přišel Antonín Nečas, který se tam octl kvůli tomu, že narazil se svým kolem do zdi. Policie zjistila, že

školníka srazil právě Antonín, protože měl staré kolo tety Berty a neměl helmu. Dokonce přehlédl několik dopravních značek. Takže jsme ho museli dopravní značky učit.

Divadlo se mi moc líbilo, doporučuji také si někdy zajít do Muzea Policie.

Noční ZOO

Edita Hloušová, 5. Ch

Jednoho pátečního únorového večera jsme vyrazili spolu s páťáky do ZOO. Zdá se vám to divné? Nikoli. Paní učitelka Buráňová pro nás objednala večerní prohlídku ZOO. Jaká byla?

Taková: Cesta do ZOO byla dlouhá, navíc byla docela zima. Stálo to ale za to. Navštívili jsme dolní část ZOO,

nahoru jsme vůbec nešli. Viděli jsme lvy, tygry, plazy a opičky. Občas byli srandovní, občas jen odpočívali. Lachtani a tučňáci se mi líbili nejvíc ze všech. Bylo to moc fajn, moc se mi to líbilo.

K Editiným pocitům se musím přidat. Zvířata potmě odpočívala, pan průvodce na ně musel vždy posvítit. Některé

jsem ale viděli dobře, třeba gaviály, protože jejich pavilon byl osvětlen. Milý pan průvodce nám o zvířatech řekl spoustu informací. I mně se noční prohlídka moc líbila a mohu ji všem doporučit.

Daniela Kaudersová

Návštěva v ZOO

Sofie Hrubešová, 5. H

Ve středu 14. března se všechny 5. třídy zúčastnily návštěvy pražské ZOO. Měli jsme průvodkyni, která nám o každém zvířeti

řekla nějakou zajímavost. Navštívili jsme 3 pavilony. Měli jsme možnost vidět například lední medvědy, žirafy, slony a mnoho dalších men-

ších zvířat, přestože bylo chladné počasí. Dozvěděli jsme se spoustu nových informací a všem se nám prohlídka líbila!

Narozeniny pamětníka a skauta

Veronika Dytrychová, 7. A

V neděli 18. března se v kostele sv. Anežky České na Spořilově konala oslava českého pamětníka Eduarda Marka, který slavil již 101. narozeniny (narozen 17. března 1917 v Praze).

V mládí se velmi aktivně věnoval skautingu, ze kterého má dodnes přezdívku Hroznýš. Během války pomáhal

svému židovskému příteli F. Reimannovi, ale byl za to 8. května 1942 zatčen. Ve vězení strávil několik měsíců. Po propuštění se ilegálně se věnoval skautingu a jako spojka se aktivně účastnil Pražského povstání. Po válce vedl junácký oddíl. V únoru 1948 v Praze společně s přáteli založil odbojovou skupinu „Dr. E. Beneš“, která byla napojena na francouzskou špiónáž.

Bohužel byli brzy prozrazeni a Marek byl odsouzen za protistátní činnost na deset let (jeho manželka byla odsouzena na 11 let a jejich tehdy pětiletý syn Eduard putoval do ústavu v Počernicích). Z vězení byl propuštěn po sedmi letech, v roce 1956, na podmínku. Opět se ilegálně věnoval skautingu.

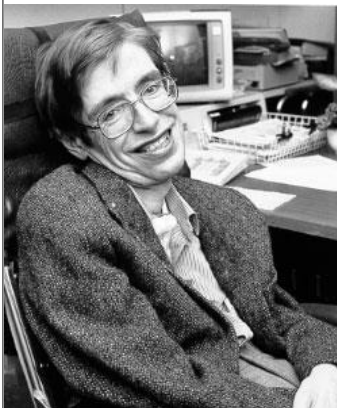
Stephen Hawking

Nina Malečková, 7. C

Stephen William Hawking je jeden z nejznámějších a nejvýznamnějších vědců, matematiků a fyziků vůbec. Narodil se roku 1942 v Británii. Už od malička byl dosti chytrý, ale bohužel v šedesátých letech se u něj začaly projevovat první příznaky amyotrofické laterální sklerózy, tedy nevyléčitelné nemoci, která napadá nervový systém a má za následek postupné ochrnutí těla. Od roku 1968 se může pohybovat jen za pomoci vozíčku a od roku 1985 s okolním světem komunikuje pouze s pomocí počítače, který snímá malé pohyby a překládá je na slova. I přes své omezení se ale stále aktivně věnuje svému vědeckému výzkumu.

Stephen Hawking se věnoval především vesmíru, kvantové

fyzice a teorii relativity. Celý život se snaží zjistit, jak to

bylo doopravdy s utvořením vesmíru a jak je vlastně velký. Napsal i mnoho knih, dostal mnoho cen a podle skutečnosti byl natočen i životopisný film Teorie všeho.

pisný film Teorie všeho.

30 let měl za ženu ohleduplnou a milující Jane, která mu pomáhala překonat nemoc. Poté se ale rozvedli a to v míru s tím, že si Stephen vzal svoji ošetřovatelku z předchozích let - Lucy.

Tento článek jsem napsala v přítomném čase kvůli tomu, že nemůžeme, ne-li nesmíme ihned zapomenout na jeho dílo a jeho život. Přesto, že mu doktoři při výskytu jeho nemoci slibovali jen dva roky, byl tu s námi až do svých sedmdesáti šesti let a my na něj budeme vzpomínat dále a bude tu s námi napořád, i když v polovině letošního března zemřel. A jak říkal tento velikán: „Ať se zdá život jakkoliv těžký, vždy existuje něco, co můžete dělat a uspět v tom“.

A Series of Unfortunate Events

Nina Malečková, 7. C

Tento televizní seriál nemá český překlad, ale je natočen podle knižní předlohy Lemony Snicket: Rada nešťastných příhod, která má několik dílů. Byl natočen i celovečerní film – se stejným jménem jako kniha – kde si zahrály hvězdy jako je Jim Carrey nebo Meryl Streep.

Ale zpátky k seriálu. Příběh se zakládá tedy na knize, kde jsou v hlavní roli sourozenci: „knihomol“ Klaus, geniální Violet a batole Sunny, které má tak silné zuby, že dokáže okousat i kámen. Ano, doopravdy. Ale neděste se, i když je příběh tak trochu střelený, děj vás

vtáhne a celou dobu budete myslet na to, jak díl skončí a potom jak další, a pak další... Příběh ale nekončí, to určitě ne. Těmto třem sourozencům

údajně zahynou rodiče při požáru jejich domu, a tak musí žít u svého strýce hraběte Olafa (Neil Patrick

Harris). A aby to nebylo tak jednoduché, Klaus, Violet a Sunny Baudelairovi jsou z nejbohatší rodiny ve městě a okolí a hrabě Olaf je hrabivý a za každou cenu musí získat jejich dědictví. Pokusí se tedy o svatby a dokonce i vraždy. V celém seriálu se pro střídá několik pěstounů, tajných organizací a hrabě Olaf v potupných převlecích.

Seriál má zatím jen jednu sérii ale už 30. března bude série druhá.

Seriál všem doporučuji a

příběhu se napoprvé vážně neděste J. A Series of Unfortunate Events je dostupný na Netflixu.

English Poems

Štiky

1)

Today is Monday
I don't know what to do.
Tomorrow will be Tuesday
there is one thing I can tell you.

Yesterday I met my grandpa
and went with him to the shop.
He bought me one thing
And it was very hot.

2)

Christmas days are the best.
Many presents, plays and rest
Every child likes this time
Snowballs, snowman, winter, white.

3)

My little cat
loves sleeping on the bed.
I think she is lazy
but due to I am crazy.

4)

Everywhere are flowers and trees
Sometimes there are some bees
When we are walking in the forest
It is just simply the greatest.

Nature is so beautiful
like a rainbow in the rain.
It is so powerful
and it confuses my brain.

5)

Fancy dress on Halloween
yellow like a submarine.
Autumn shines with colours
but there are not any flowers.

November days are rainy and short
I am usually tired and bored
Yes, I don't like this time of the year
I am depressed and I have a fear.

6)

Snow, snow, snowman
His nose is a little carrot
Snow, snow, snowman
He looks like little parrot.

Snow, snow, snowman
His heart is cold
Snow, snow, snowman
Everybody know him in the world.

7)

We are celebrating New Year
I hope there will be no fear.
Dad is drinking Don Papa
and I am drinking Zacapa.

We are rather sitting inside
because it's a heavy snowing outside.
Brother is cooking a duck
and we're taking photos - cvak.
Next year I turn sixteen.
Who knows what it means.

Let's make it clear
It will be a great year!

8)

I was sitting on the chair
With my favourite cat.
The cat was looking on the floor
when she saw a rat.

The rat was running to the kitchen.
She tried to hide there.
The rat was hiding under the fridge
the cat finally find her.

9)
Good morning, good morning
Today is the rain
No sunny, no sunny
I will play all day.

How beautiful is the rain
It looks for a long
I will play and play
And listen to the song.

10)
My dream is ocean
It makes exciting emotions
The ocean is so big and dark
The ocean is dangerous like a shark.

There are lots of interesting things like a jellyfish
I like colorful and small starfish
In two years i will lie down on the beach
I will see the ocean and I will eat a peach.

11)
Maybe I want to be with you
But maybe I just want die without you
Maybe I have got a broken heart
But I feel like I lose my mind.

Death is coming...near and near
But my memories will always stay with me
You never trust me or tell me to stay
So I have to go, sorry...but I can't be without
you anymore.

12)
Why should I keep living
When there is not anybody to live for.

Why should I keep breathing
When I feel that my only friend is a pillow.

The only relief is suicide
but that's up to me to decide.
Why not to end it all
when there is nobody to live for.

Every step hurts so much
Like a stab in the guts
So why should I wake up
It would be better if I gave up

What's with this eternal hate
Why do they loathe me this way
I should just end it all to pay
It is already too late.

13)
Through the dark see your eyes
Shines like the only one
In the wind don't hear nothing
Only your voice which is screaming

Run behind those eyes and look at them
If not, it can be your end
Began to run to eyes near and near
But there is a problem
The eyes fell asleep

Dark is everywhere I am scared
The cave monster woke up
And wants to eat again
What should I do? I am asking
Just sitting in the dark
And do not stop watching

After one day the eyes wake up
I run to them and kiss my wife.

Pohádka paní Zimy

Medvíďata

Blížil se konec prvního pololetí. Chtěli jsme našim malým kamarádům z první třídy jejich první vysvědčení ještě více zpříjemnit. Tak jsme hlavně pro ně a

ještě pro některé 2. třídy zahráli pohádku. Pohádka se jmenovala Pohádka paní Zimy. Přestože se v pohádce nekouznilo, myslíme, že se nám podařilo zimní atmosféru

vystihnout docela dobře. Kdybychom věděli, že se v příštím měsíci přání z pohádky vyplní až tak moc, zahráli bychom asi úplně jinou pohádku.

Skrývačky

Housenky

V hodinách českého jazyka jsme pro vás připravili skrývačky. Najděte v následujících větách názvy měsíců, pravopis není rozhodující:

V LÉTĚ JSEM JEZDILA NA KOLE DENNĚ.

PŘI CESTĚ DOMŮ NOR UPADL A ZLOMIL SI NOHU.

TY JEDEN BOBŘE, ZENTIVA TI PŘI ZRANĚNÍ MOC NEPOMŮŽE.

BYL VČERA ODPOLEDNE NÁŠ DAVID U BENA?

EVO, KVĚTĚ NAPIŠ JEŠTĚ JEDEN DOPIS Z TÁBORA.

MOJI KAMARÁDI V ZIMĚ VEČER VEN MOC NECHODÍ.

TY, ČERVE, NECVIČ UŽ, ABYS NEBYL UNAVENÝ.

OSLOVOVAT PÁTÝM PÁDEM „SRPE“ NENÍ OBVYKLÉ, PROTOŽE SRP NENÍ ŽIVÝ.

ZA ŘÍJNEM KAŽDÝ ROK PŘICHÁZÍ LISTOPAD.

V TEPLÝCH PODZIMNÍCH DNECH SLUNCE ZÁŘÍ JEN ODPOLEDNE.

BĚHEM PODZIMNÍCH NÁKUPŮ JSME UTRATILI STO PADESÁT TISÍC.

JANO, O POMOC POPROS I NECITLIVÉHO ČLOVĚKA.